

عنوان مقاله:

تأثیر عماری بر تربیت اجتماعی کودکان و نوجوانان در جهت جلوگیری از انحرافات و جرائم اجتماعی

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق‌های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

علی رضا ذوالقاری - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، موسسه آموزش عالی غیرانتفاعی پاسین، بروجرد، ایران

خلاصه مقاله:

ساخت و ساز مسکن همیشه با عواملی چون اقلیم، فرهنگ، عوامل اقتصادی، عوامل اجتماعی، عوامل دینی و مذهبی و... انجام گرفته است. به اندیشه معماران و فلاسفه نامی و بزرگ تاریخ، خانه به ظرفی برای زندگی تعریف شده، که مستقیماً بر رفتار و تربیت انسان تأثیر می‌گذارد. با افزایش جمعیت و گسترش فقر در جوامع امروز افزایش پدیده به اصطلاح حاشیه نشینی هم به چشم می‌خورد، که عوامل فکری و ذهنی نا خوشایندی بر کودکان اثر خواهد کرد. در واقع هرچه به مناطق فقیر نشین تر می‌رویم کمبود امکانات از جمله امکانات: بازی و تفریج، درمانی، آموزشی، نظافت و... به چشم می‌خورد. خوب البته با افزایش جمعیت کمبود زمین برای ساخت مسکن و درنتیجه روی آوردن به زمین‌های بیابانی اطراف شهرها امری طبیعی می‌باشد، اما پایستی طوری این محلات و شهرک‌های دولتی فضاهایی ایجاد کنند که انسان‌ها بهم دوریا نزدیک شوند، یا اینکه احساس تعلق به آن فضا بوجود آید. با بکارگیری فضاهای سبز و اماكن بازی کودکان و نوجوانان و دکوراسیون های داخلی و نمایزی زیبا و دل فریبینده (البته بینتر با خلاقیت و هزینه مناسب) در این محلات و درون این ساختمان‌ها احساس کمبود و افسرگی را میتوان کاهش داد و در نتیجه بر تربیت آنان اثر گذاشت. در این مقاله قصد داریم به چندین راهکار معماری در رابطه با تأثیرات معماری بر تربیت کودکان و نوجوانان و جلوگیری از جرائم اجتماعی در آینده پردازیم.

کلمات کلیدی:

عماری، تربیت اجتماعی، کودکان و نوجوانان، انحرافات، جرائم اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1959026>

